

yra tik 250 ypatų, visai nemo-
kančių nei skaityt, nei rašyt. Iš-
tikro, sunku tad Danijotj tokį
žmogų ir su žvakė surasti. Ne
por šalį bus čia atsimins ir apie
musų Lietuvą. Ji gyventojų turi
daugiau. Bet, sakysim, kad ir
Lietuvoj yra tiek pat gyventojų,
kiek Danijoj,—taigi pustrėčio mi-
liono. Mes, lietuviai, neturime

istiko yra pas mus nušimtis nemokančių rašyti-skaityti. Bet visgi galima tai išpėti. Paga- labjausiai pataikaujanti apskaitlia- vimą, turėtume pripažinti, kad be- veik kas trečias ketvirtas lietuvis yra analfabetes, t. y. nemokantis rašyti-skaityti. Jeigu taip, tai ant pustrčio milijono lietuvių išpušų nuo 600 tūkstančių iki 800 tūk- stančių žmonių nemokančių nei rašyt, nei skaityt. Suliginus tai skaitlinę su Danija, kur, kaip ma- tėt, ant tokio pat skaitliaus iš- puola jų vos 250, lengva yra pa-

stebėti skirtumą. Iš to lengva
 taipgi suprasti, kodėl tokia šalis,
 kaip Danija, kur žemė daug
 prastesnė už mūsų Lietuvos žemę,
 yra vienok daug turtingesnė,
 daug geriaus pasilaikanti negu
 mūsų Lietuva. Apšvieta iš su-
 skurdusių tamsių Danijos far-
 merių padarė visai kitokių žmones.
 Howe taip toliaus apie daničius
 pasakoja:

— Danieļiņi su tamsumu vedama
stačiai karą. Sakoma, kad daniel-
tieš ukininkais eis darban greičiaus
be pusrūky, negu be rytinio laik-
raščio; jis keletą mylių nutrep-
sės, kad dalyvauti kokiame nors
politiskame mitinge. Daniečiai
turi dvi jautrias stygas—politi-
ke ir apšvietime. 35. 311. 11. 11.

kā ir apsvietimā, valdzia stūn-
tinēja mokytojus, kurie kalba
apie namu visokius reikalus ir
apie pienininkystę. Prelegentai
eina iš universitetų, kad pamoki-
nus liaudį istorijos ir politikos,
žemdirbystės dalykų, knygvedy-
stės ir visako, kas ukininkui gali
būt naudinga. La mėsinių kiauš-

ūkio naudinga. Ir mamisikis ūkininkas, pas kurį aš svečiavausi, turėjo gerą supratimą beveik apie bėle kokią politišką klausimą, koki jam galėtum užduoti, ir čia pat jis tau turėjo gatavą jį tai atsakymą ir savo pažvalgų apgynimą. Jis turėjo labai plačias žinias apie farmystę, apie naminių gyvulių auklėjimą ir apie žemdirbiystės chemiją... Farmystė buvo jo gyvenimas. Jis juomi taip persiėmė, persisunkė, kad tame mašinėsi tikroji kultura. Tą patį galima pasakyti ir apie kitus fermerius. Jie su tokia užsidegimu kalbėjo, šakysim, apie kiaulių ir gyvulių auginimą, kaip bibliotekos, sverdas, poilsas, atostogos...

Tame yra antra Danijos gėrovės paslaptis. Žmonės yra apšviesti, ir apšviesti kaip syki tuose dalykuose, koki įėjimas labiausiai reikalingi.

Graisi atgal. Ištyrinėti, sujiekti, kad vienas kiaušinis, panašus į milijonus kitų kiaušinių, parduodamus New Yorko restauracijose, paeina nuo farmos iš Illinois, betu tokiu užduotiu, kurią gal tik Sherlock Holmes* išsėd.

Bet šitą Danijos kiaušinių buvo labai lengva sujungti iš Londono pačios širdies net su svetimu kraštu, nes mano prietelius, matote, buvo narys ko-operatyvūs kiaušinių organizacijos, kuri, kaip tinklu, uždengia visa Daniją

Sita organizacija turi 40,000 sąnarių-farmerių, kurie veikia išvieno, perka ir parduoda išvieno, ir varo savo ko-operatyvąsias biznis. Siekiantį šešių milijonų dolerių apyvartos į metus,—varo jį mažomis grupelėmis, išmėtytomis po Danijos kalnus, ir turi savo pa-

tralinį pildomąjį komiteta Kopenhagene. Kiekvieną savaitę kiaušiniai surenkama nuo fermerių; atitinkievių kiaušinio yra paženklinamas to fermerio numeris ir diena, kada jis juos pristatė. Tokiu būdu bile koks nusikundimas atitinkievių kiaušinio negerumo tuojaus gali būti išstirtas ir nors iš Londono, ar iš kito kokio nors pasaulio kampelio, kaip siulu iki kampeio, gali prireikti prie tos

*) Sherlock Holmes, pagarsējis
detektīvs.

velocity was

